

BAKA ISTVÁN

Hajnaltól reggelig

*E szép és otthonos világban
derűsen csillognak a kések,
s a hajnal csodaszép — ezért is
nem mulasztják el a szegények.*

*A holddal áradt vizeket
kihűlt szellőcske gyűri ráncba,
az ág közt óvakodva leng
a jóllakott szemek parázsa.*

*A fák csupasz magányukat
emelgetik: párjuk szerelmét,
s egymásnak vetett vállukat
összetartja a meztelenség.*

*Most én is így állok veled,
e szép világ magába békít,
aludj csak! majd felkeltelek,
mire a csillogás megérik.*

Temesvár. Dózsa tábora

*Holnap — szügyig húsunkban
gázolnak úri ménnek.
Egy éj — s a virradat tüzes
billoggal csontig éget.*

*De ma — ma győztesek vagyunk,
jövőtlenek, de bátrak.
Hazudj hát még szebben, papunk!
Erjedj borrá, gyalázat!*

*Holnapra elvégeztetett:
bakó, bilincsek, börtön.
Hadd higgyük hát — ma még lehet —
országunk volt e földön.*

*Ha győzünk — tán a győzelem
fordul majd ellenünk.
S ha nem — kitépett nyelvemen
dadog tovább hitünk.*

*Ha győzünk — vértől részegen
királlyá tesszük Dózsát.
S ha nem — hát egy marad velem,
holtunkig osztva sorsát.*

*Vetéseket arat a tűz,
erdőn karóvá ég a fa . . .
Egedből nézz le ránk s utolszor
hazudj nekünk, Isten Fia!*

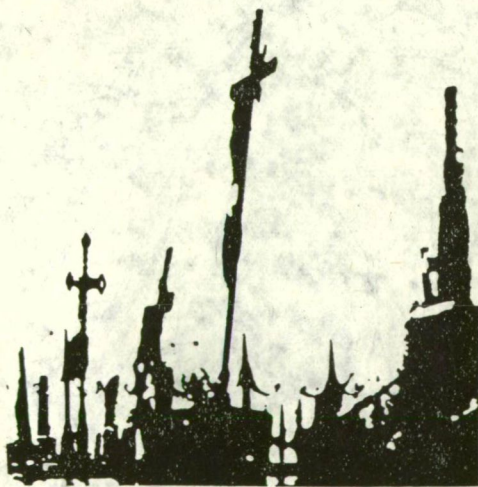
Che

*szögekre aggatott üresség
erdőn az ég*

*ráncok a vadvizen a felhőn
világgá táguló öregség*

*zöld verítéke fáj a földnek
vetéseket dadog a kín*

megöltek.

SZÁVAY ISTVÁN: VASVILÁG